

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Diaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Laïcisme com a recepta

L'augment, en l'última dècada, de la immigració provinent de països amb majoria musulmana ha fet surar polèmiques provocades per les diferències religioses (i culturals derivades) entre l'islam i el catolicisme majoritari. Però tradicions que haurien estat vistes com exòtiques mostres de fe o folklòrics costums han esdevingut, després de l'esclat del terrorisme global d'Al-Qaeda, una font de por i desconfiances.

El desconeixement de la religió musulmana, dels seus dogmes i dels seus ritus –lògic en una societat on la presència d'aquest credo era inapreciable– esperona sospites entre els ciutadans que aquell 11 de setembre del 2001 van conèixer Bin Laden, la seua xarxa d'odi i el seu potencial assassí.

Davant d'això, un estat laic com és l'espanyol ha de mantenir-se ferm en aquesta laïcitat i no deixar-se entabanar per pressions religioses –de cap religió–, alhora que garanteix la llibertat dels seus ciutadans de practicar aquesta o aquella confessió. Una altra cosa és la seguretat dels ciutadans, que també és prioritat de l'estat i ha de ser garantida amb mètodes democràtics i acords amb la justícia. La presumpció d'innocència ha de prevaler.

És lògic, per exemple, que l'alcalde de Lleida decideixi tancar una mesquita si se supera el límit de l'aforament. Una altra cosa és endarrerir els permisos a cementiris sense arguments, quan existeix una llei des dels anys noranta que reconeix el dret dels musulmans a ser enterrats en zones acotades i el govern Zapatero va instar els ajuntaments a cedir-hi espais.

Però, a banda d'això, cal fer un treball polític perquè les comunitats religioses entenguin la laïcitat de l'estat i la llibertat religiosa. Sembla una obvietat, però ningú no esmenta que alguns ciutadans provinents de països majoritàriament musulmans són ateu o poden adoptar una altra religió, o poden ser creients però no practicants o poden rebutjar els dogmes d'una determinada mesquita perquè no els semblen adequats. L'estat també ha de protegir aquests ciutadans i, per tant, ha de mirar que les comunitats islàmiques no deriven el seu discurs cap a moviments radicals o sectaris.

En països musulmans veïns, l'efecte de la radicalització d'Al-Qaeda ha estès un revifament d'alguns preceptes o costums que s'havien relaxat, de manera que l'ús del xador, per exemple, és més habitual avui dia que fa quinze anys en alguns estats que havien apostat per la separació de la religió, com ara el Marroc. Això és el que els governs català, valencià o balear haurien de saber evitar amb estratègies polítiques i la recepta principal del laïcisme com a mètode.

Als nostres lectors

Pocs dies abans que comence el ramadà, analitzem quina és la presència dels musulmans a Europa i als Països Catalans, quins conflictes han aparegut com a conseqüència de l'arribada d'una nova religió a un territori fins fa no gaire homogèniament catòlic i, d'uns anys ençà més i més laïcitzat. També entrevistem el president del Consell d'Europa i el president de la Federació Islàmica Balear per conèixer les diferents situacions en els àmbits nacional i internacional. Des del referèndum sobre els minarets a Suïssa fins a les prohibicions del burca en ajuntaments de casa nostra, s'obren dubtes que conformen una nova Europa, la que ha de viure amb una religió fins fa poc desconeguda per la majoria de ciutadans i, ara, cada cop més present.